

KURJER WARSZAWSKI.

Dnia 30go Września 1865 r. | **N° 222.** | **ROK 44.** | Dnia 18 (30) Września 1865 r.

Sobota.

Rano ciepła st. 5: w poł. st. 12.
Wys. wody st. 1. c. 5. (w mierze).

Ubyło dnia g. 5 m. 3.

Jutro, NAJŚWIĘT. MARJI P. RÓŻAŃCOWEJ.
Pojutrze, ŚŚ. Aniołów Stróżów.

OD REDAKCJI

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Z dniem 1szym Października rozpoczynamy kwartał IV. roku 1865, który jest 44tym naszego istnienia.

Laskawi Prenumeratorowie zamieszkali na prowincji, raczą, dla uniknięcia wszelkiej zwłoki w odbiorze pierwszych numerów *Kurjera Warszawskiego*, w następnym kwartale, poczynić wczesne na właściwych Urzędach i Stacjach Pocztowych zapisy.

Cena prenumeraty *Kurjera Warszawskiego*, pozostaje ta sama, jaka była od początku założenia tego pisma:

W *Warszawie*, rocznie, rs. 4 kop: 80 (czyli złp. 32); półrocznie, rs. 2 kop: 40 (czyli złp. 16); kwartalnie, rs. 1 kop: 20 (czyli złp. 8). Z roznoszeniem do domów, po 5 kop: (czyli gr: 10) więcej na miesiąc.

Prenumerować można w Redakcji *Kurjera Warszawskiego* i w Kantorach tegoż pisma.

W Królestwie zaś i w Cesarstwie, prenumerata wynosi: rocznie, rs 6 kop: 60 (czyli zł: 44); półrocznie, rs. 3 k. 30 (czyli zł: 22); kwartalnie rs. 1 k. 65 (czyli zł: 11).

Prenumeratorowie życzący odbierać *Kurjera Warszawskiego* w oddzielnych kopertach, pod swoim adresem, tak w Królestwie jako i w Cesarstwie dopłacą na koperty rs. 1, na kwartał, i wówczas z żądaniem swoim zechcą się zgłosić listownie do *Pocztowej Ekspedycji Gazet w Warszawie*, lub do *Redakcji Kurjera Warszawskiego*, ulica Wierzbowa, Nr 473 c, w domu św. p. *Ludwika-Adama Dmuszewskiego*, przesyłając na prenumeratę: roczną, rs. 10 kop: 60; półroczną, rs. 5 k. 30; kwartalną, rs. 2 kop. 65.

— W ciągu przyszłego miesiąca Październ: t. r., spadają następujące Odpustowe Nabożeństwa po tutejszych Świątyniach PAŃSKICH: Dnia 1go, N. MARJI PANNY RÓŻAŃCOWEJ, w Kościele po-Dominikańskim, przez całą Oktawę Wielką Processja po południu, w 3ch dniach ostatnich 40-godzinne Nabożeństwo; — w Kościele po Karmelickim na Krakow: Przedm: z Oktawą, dzień pierwszy i trzy dni ostatnie 40to-godzinne Nabożeństwo, resztę dopełniają Wotywy; — w Kościele na Pradze. — Dnia 2go, ŚŚ. ANIOŁÓW STRÓŻÓW, w Kościołach: po-Karmelickim na Krak: Przedmieściu i po-Bernardyńskim; — w Kościele PP. Wizytek, Nabożeństwo dopołudn: Matek Chrześcijańskich. — Dnia 4go, Śgo FRANCISZKA Serafickiego, w Kościołach: XX. Franciszkanów i Reformatów. — Dnia 8go, Śgo FRANCISZKA Serafickiego, w Kościele po Kapucyńskim i po-Bernardyńskim. — D. 15, Poświęcenie Kościoła, w Kośc: po-Kapucyńskim; — tegoż dnia, Śtej FILOMENEY, w Kościele Śgo KRZYŻA; — tegoż dnia, Śej TERESSY, w Kościele po-Karmelickim na Krak: Przedm: — Dnia 22go, Śgo JANA KANTEGO, Patrona Akademji Duchownej, w Kościele XX. Franciszkanów; — tegoż dnia,

Śgo PIOTRA z Alkantary, w Kościele XX. Reformatów. — Dnia 24, Śgo RAFAŁA, w Kościele po-Paulińskim. — Dnia 29, ŚŚ. KRYSPIŃA i KRYSPIANINA, w Kościele po-Dominikańskim; — tegoż dnia, Błogosławionego ANIOŁA z Akry, w Kościele po-Kapucyńskim.

— Uroczystość Śgo MICHAŁA ARCHANIOŁA, obchodzona była wczoraj w Kościele po-Karmelickim, na Krak: Przedmieściu, przez Nabożeństwo Odpustowe z Wystawieniem, Processjami i Kazaniami. Ranną Wotywę przed Ołtarzem Uroczystującego Patrona odprawił Xiądz Gałczyński, Summę i Nieszpory celebrował Xiądz Dudrewicz; w czasie Summy młodsze Siostry bractwa Różańcowego, których wokalnym wykształceniem gorliwie zajmuje się miejscowy organista Pan Dejezman, odśpiewały przy towarzyszeniu organu Mszę Frejera z tonu C. — W Kościele Parafjalnym PANNY MARJI z powodu Uroczystości Śgo MICHAŁA, odprawiona była solenna Wotywa, w obec znacznego zebrania się okolicznych mieszkańców.

— Pojutrze, jako w dzień ŚŚ. ANIOŁÓW STRÓŻÓW, odprawi się w Kościele PP. *Wizytek*, Nabożeństwo Matek Chrześcijańskich, o godz. 10tej z rana.

DO NAMIESTNIKA NASZEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Na przedstawienie wasze, Inspektora Głównego Służby Cywilno-Lekarskiej w Królestwie Polskiem, Rzeczywistego Radcę Stanu *Kochańskiego*, Najmilszociwiej uwalniamy od tych obowiązków, na własne jego żądanie z pozostawieniem go Członkiem Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

(podpisano) „ALEXANDER”

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu, (podp:) W. *Platonow*.

We wsi Iljinskoje (w bliskości Moskwy) dnia 8 (20) Września 1865 r. (D. W.)

DO NAMIESTNIKA NASZEGO W KRÓLESTWIE POLSKIM.

Na przedstawienie wasze, byłego Profesora Cesarzkiego Uniwersytetu Ś. Włodzimierza, Doktora Medycyny, Radcę Stanu *Behera*, Najmilszociwiej mianujemy pełniącym obowiązki Inspektora Głównego Służby Cywilno-Lekarskiej w Królestwie Polskiem, z wszelkimi prawami do Urzędu tego przywiązaniem.

(podpisano) „ALEXANDER”

przez CESARZA I KRÓLA,

Minister Sekretarz Stanu, (podp:) W. *Platonow*.

We wsi Iljinskoje (w bliskości Moskwy) dnia 8 (20) Września 1865 r. (D. W.)

— Z powodu spodziewanego przechodu różnych oddziałów wojska i partji urlopowanych żołnierzy, Głównodowodzący wojskami okręgu wojennego Warszawskiego, pragnąc ułatwić tymże oddziałom i partjom, tymczasowe rozlokowanie się w Warszawie, ra-

czył polecić zostającemu przy sztabie okręgowym Jenerał-Majorowi Baronowi Mengdenowi, przyjmowanie wszelkich przybywających z Rosji koleją żelazną Petersbursko - Warszawską oddziałów przechodnich, tak, aby oddziały te niezwłocznie lokowane były podług zarządzenia Komendanta miasta Warszawy i odsyłane władzom do których należą.

(Dz. Warsz.)

— Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego podaje do wiadomości, iż w wykonaniu artykułu 114 prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemiem, publiczne losowanie Listów Zastawnych 3go Okresu 1ej Serji rozpocznie się w dniu 21 Września (3 Października) r. b. o godzinie 10ej z rana, w wielkiej sali gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego przy ulicy Mazowieckiej. Fundusz do wysokości którego Listy Zastawne w bieżącym półroczu wylosowane zostaną, a następnie poczynszy od dnia 10 (22) Grudnia w nominalnej wartości zapłacone będą, wynosi rs. 940,969 kop. 19 $\frac{1}{2}$.

(Dz. War.)

— *Iljinskoje, 13 Września.* Dnia wczorajszego Ich Cesarskie Młóście raczyły być na Nabożeństwie w Cerkwi tutejszej. O godz: 5ej przybył tu Jego Wysokość Xiążę Piotr Oldenburgski i po obiedzie odjechał do Moskwy. (D. W.)

— Zdrowie JW. Hrabiego Namiestnika polepsza się. JW. Hrabia wczoraj raczył pierwszy raz wyjechać powozem na spacer, korzystając z pięknej pogody.

(Dz. Warsz.)

— Wczoraj przejechali do Warszawy: Jenerał-Major *Kornilowicz*, z Białej; Dyrektor Główny Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu *Koszelew*, z Petersburga; Francuzki Jeneralny Konsul w Warszawie Baron *Fino*, z zagranicy; — wyjechał zaś: Kamerjunker Dworu *Niemcewicz*, do Brześcia-Litewskiego.

— Jutro o godzinie 10ej rano, w Kościele Ewangelicko-Augsburskim, odbędzie się doroczna konfirmacja młodzieży płci obojej, którzy zarazem przystąpią do Komunji Śtej. Obrzędu dopełni w języku niemieckim WJX. Pastor Otto. Dnia zaś 8 przyszłego miesiąca takż akt w języku polskim, odbywać się będzie.

— W dniu 28 b. m., o godz: 5tej po południu, w Kościele Śgo *KAROLA Boromeusza* w Warszawie, zawarty został związek małżeński Wgo Adama *Gostomskiego*, Obywatela, Wdowca, z Wną Panną *Józefą Badowską*, Córka niegdyś znanego powszechnie z cnoty i poczciwości Obywatela Warszawskiego, już nieżyjącego Onufrego *Badowskiego*. Parę tę pobłogosławił z całą godnością religijną W. JX. Benwenuty *Dobrowolski*, Wikarjusz przy rzeczonym Kościele. — Obrządkowi temu w zastępstwie nieobecnych Rodziców, uczestniczyli Krewni i Przyjaciele Nowo-Zaślubionych, wnosząc modły do STWÓRCY Świata o długoletnie i szczęśliwe pożycie, i o udzielenie Nowożeńcom wszelkich łask Bożkich, i pomyślność w całym ciągu ich pożycia, do czego i *Kurjer Warszawski*, dołącza swe szczere życzenia.

— Antoni *Polubiński*, Urzędnik Biura Namiestnika, po ciężkiej chorobie, wczoraj zszedł z tego świata. Pozostała po nim w nieutulonym żalu Wdowa, zaprasza Krewnych, Kolegów i Znajomych zmarłego, na

exportację zwłok jego, jutro o godzinie 5tej po południu, z Kościoła Śgo *KRZYŻA*, na cmentarz Powązkowski. (15,561.)

— *Kleofas Konopka*, Bud: K. R. Spra., stroskany Mąż i Ojciec, po stracie najlepszej Żony, Przyjaciółki i Opiiekunki, *Agnieszki*, 1go ślubu *Górskiej*, 2go *Konopkowej*, w rocznicę skonu, w dniu 2gim Października r. b. o godz: 9 $\frac{1}{2}$ z rana, za jej duszę, oraz za dusze *Artura Konopki*, *Emilji Lebensztejn*, i za *Konstantego Górskiego*, Dzieci, odprawi się Nabożeństwo w Kościele po-*Paulińskim*, w Kaplicy *MATKI BOŻKIEJ*; na które, uprzejmie zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych. (15,573.)

— W d. wczorajszym opatrzona ŚŚ. *SAKRAMENTAMI*, zakończyła życie, w wieku lat 65, *Marja*, 1go ślubu *Lyszkiewicz*, 2go *Stanczykiewicz*, Obywatelka miasta tutejszego. Pozostali Synowie, Córki i Wnuki, zapraszają Krewnych i Przyjaciół, na wyprowadzenie zwłok, pojutrze, to jest w *Poniedziałek*, o godz: 3 $\frac{1}{2}$ po południu, z Kościoła dolnego Śgo *KRZYŻA*, na cmentarz Powązkowski. (15,576.)

— W zeszłym miesiącu w *Töplitz*, będący tam na kuracji *Juljan Hrabia Zabiello*, Dziedzic dóbr *Borowa* w *Powiecie Piotrkowskim*, rozstał się z tym światem. W nieutulonym żalu i rozpacz pozostała Żona, sprowadziła zwłoki ś. p. *Juljana* do kraju dla złożenia ich na cmentarzu *Parafjalnym*. — Kto znał tylko ś. p. *Hrabiego Zabiello*, tą smutną wiadomością o skonie Jego, zapewne szczerym żalem przejęty zostanie. — Odpowiedział on godnie wszelkim obowiązkom stanu i powołania swego, będąc najwdzięczniejszym Synem, najprzywiązańszym Bratem, najczulszym Mężem. — Życie Jego pełne cnót i poświęcenia, charakter rzadkiej słodyczy i łagodności, jednały serca ludzi, a czyny i postępowanie, zawsze nacechowane prawdziwą dobrocią i szlachetnością, wzbudzały dla niego powszechnie uwielbienie i ogólny szacunek. Chlubna też pamięć i rzewne wspomnienie po nim zostaje w gronie licznych Przyjaciół, Sasiadów i Znajomych, co dla osieroconej, stroskanej Żony i Familji, jedyną jest pociechą. — Spokój duszy zacnego Człowieka. — Przyjaciel ś.....

— Onegdaj zakończył życie ś. p. *Maurycy Bodurkiewicz*, Artysta Dramatyczny Teatrów Warszawskich, w skutek choroby piersiowej, którą od lat kilku był dotknięty. Należał on do liczby zdolniejszych i użyteczniejszych Artystów sceny naszej. Urodzony dnia 13go Września 1824 r. w Warszawie, po odbyciu nauk szkolnych w 1846 r. wszedł do służby Rządowej do Dyrekcji Ubezpieczeń, wkrótce jednak opuścił takową, pragnąc poświęcić się zawodowi dramatycznemu, do którego istotnie czuł powołanie, i wszedł do Szkoły Dramatycznej, gdzie kształcąc się pod kierunkiem Dyrektora *Jasińskiego*, d. 15 Grudnia 1846 r. wystąpił po raz pierwszy w roli „*Nieznanego*“ w dramacie „*Rita Hiszpanka*“. Ujmująca powierzchowność, głos dźwięczny, zjednały mu od razu względy Publiczności. Drugie jego wystąpienie w Komedji „*Kwakier i Tancerka*“ w roli „*Kwakra*“ dnia 7 Lutego 1847 roku razem z ś. p. *Ciemską*, która podobnież poraz drugi występowała, niemniej o i pierwszego pomyślne, jak również i dalsze, sprawy, iż od d. 1 Maja t. r. zaliczony został w poczet Artystów dramaty-

cznych Teatrów Warszawskich. Grywał z powodzeniem w dramatach i komediach, i po śmierci Komorowskiego objął po nim większą część ról. Oprócz tego stworzył wiele nowych ról, jak w „Burgrafach”, „Sędziwoju”, „Dalili”. Pamiętamy go w „Arcy-dziele nieznanem”, „Chatce w lesie”, „Dożywociu”, „Odludkach”, „Szpadzie mojego ojca” i wielu innych utworach dramatycznych; jak zawsze z szczerem witany społeczniciem, zasłużone zyskiwał oklaski. Ożeniony z Panną Eleonorą-Katarzyną Polender, Artystką Baletu, troje drobnych pozostawił sierot. Pracując na naszej scenie przez lat 19, nie nabył praw do emerytury, Koledzy jego podobno zamierzają przyjść w pomoc nieszczęśliwej wdowie i sierotom, a jeżeli myśl urządzenia osobnego widowiska na dochód rodziny ś. p. Bodurkiewicza przyjdzie do skutku, nie wątpiemy, że Publiczność oceniając pamięć i zasługi zmarłego Artysty, z chęcią i hojną pośpieszy pomocą.

— W mieście Piotrkowie dnia 20go Września r. b., zesła z tego świata, po długiej i ciężkiej chorobie Ludwika *Szymańska*, Córka Obywatelki, licząca lat 17. (15,562.)

— Z Dyecezji Sandomierskiej następujący Duchowni w roku zeszyłym życie zakończyli: Ignacy Eminowicz, Proboszcz w Radzanowie lat 81, Kapłaństwa 29; Franciszek Przybyłowski, Administrator w Modliborzycach lat 33, Kapłań: 6; Antoni Zwoliński, Prałat Scholastyk Katedralny lat 81, Kapłań: 57; Antoni Kowalski, z Kościoła na Łysej Górze lat 76, Kapłań: 51; Józef Frydrieh, Proboszcz w Chlewiskach lat 64, Kapłaństwa 38; Józef Gołoński, Proboszcz w Zawichoście lat 73, Kapłań: 50; Ignacy Cielartowicz, Proboszcz w Borkowicach lat 58, Kapłań: 34; Franciszek Gottner, Emeryt lat 63, Kapłań: 40; Józef Białecki, Proboszcz w Samborzu lat 40, Kapłań: 17.

Dozór Bóżniczy Okręgów Warszawskich. — Podaje do wiadomości, iż w ciągu miesiąca Sierpnia r. b. wpłynęło do Kassy Dozoru Bóżniczego: Tytułem ofiar dobrowolnych, od PP. Hersza Perl rs. 3; Szyi Féinkind kop: 81; Chaima Kornberg k. 35; Nathana Winawer rs. 70; Mojżesza Neüfeld rs. 150; Joela Perwil kop: 41; Szlamy Kurant kop: 21; Helmana Goldzwejk kop: 21; Dawida Steinlauf kop: 9; Izraela Fejgenbaum kop: 27; Hersz Buljon kop: 66; Chila Per kop: 41; Joela Klingsland kop: 27; Hereki Augenlicht kop: 21; Szewy Hopfenberg rs. 50; Dwoiry Kernbeiser kop: 9; Binaem Szpira rs. 1 kop: 91; Joska Krell rs. 4; kop: 91; Judki Gelblum rs. 1 kop: 91; Maurycego Maj rs. 5. Ze skarbon przy uctzach weselnych i innych uroczystościach kursujących, za pośrednictwem uproszonych, PP.: Zuzanny Weinstok rubli srebrem 17 szkopiejek 34; Justyny Krajerkraft rubli sr. 2 kop. 3; Balbiny Hartglass rs. 3 kop: 62½; ogółem wpłynęło rs. 313 k. 81½ prócz innych stałych ofiar i składek perjodycznych, na cele dobroczynne wnoszonych. W tymże terminie udzielono wsparcia pieniężne, tak z wpływów powyższych ofiar, jakoteż z innych funduszw podług złożonych już Magistratowi wykazów: a) Biednym i podupadłym w liczbie osób 44, rs. 179 k. 95; b) Chorym za obreńbem szpitala 15, rs. 13 k. 20; c) Chorym chronicz: 76, rs. 87 k. 80; d) Położnicom 15, rs. 14 kop: 90; e) Mamkom za karmienie dzie-

ci ubogich rodziców 9, rs. 14 kop: 40; f) Posługającym chorym za obreńbem Szpitala 1, rs. 3 kop: 24; razem wspierano osób 160, rubli sr. 313 k. 49. — Prezydujący, M. *Junghertz*. — Sekretarz, M. *Forell*. (Dz: Warsz.)

— Wspomniawszy przed kilku dniami o skutecznijającej się restauracji głównego gmachu *Kazimierowskiem* zwanego, winniśmy nadmienić, że w obwodzie tejże poseszji wykończają się również wewnętrzne roboty w dwóch gmachach, a mianowicie: jednym zupełnie nowym od strony ulicy *Oboźnej*, drugim, przerobionym z gmachu mieszczącego Gabinet Mineralogiczny, które to oba gmachy, połączone teraz pasażem, przeznaczone będą na Gabinety naukowe, tudzież Auditoria fizyczne i chemiczne, wraz z ich pracownikami przy Szkole Głównej, mającej się przekształcić na Uniwersytet *Warszawski*. Oprócz tego, przeprowadzone będą do territorium gmachu *Kazimierowskiego* rury wodociągowe, z urządzeniem kranów pożarnych przed gmachami mieszczącymi zbiory naukowe, przyczem w głównym klombie zrobioną będzie fontanka z odpowiednim bassenem. Rury wodociągowe dla większej dogodności laboratorjów Szkoły Głównej, do wnętrza onych przeprowadzone zostaną, wraz z rurami gazowymi, które też i do oświetlenia całego territorjum *Kazimierowskiego* posługiwać mają. Nareszcie, tak zwana Sala Posiedzeń, służąca obecnie na Auditorjum i na zebrania większe Szkoły Głównej rozprzestrzenia się, a przy niej urządza się Sala ustępowa. Wszystkie w ogóle roboty wykonywane się w territorjum pałacu *Kazimierowskiego*, dokonywane się pod kierunkiem Komitetu wyznaczonego ze składu Komisji Oświecenia i z grona Professorów Szkoły Głównej. Kierunek techniczny w robotach budowlowych i restauracyjnych, powierzony jest Budownicze-mu Panu Antoniemu *Sulimowskiemu*, zaś przekształceniem Sali posiedzeń, zajmuje się P. Bolesław *Podcza-szyński*, Professor Budownictwa w Szkole Sztuk Pięknych. Co do robót wodociągowych, temi kieruje In-żenier Hydraulik P. Józef *Sporny*, a nareszcie robo-odnoszące się do oświetlenia gazowego, dokonywane przez właściwą Administrację Miejską. Niepotrzebu-jemy dodawać, że do robót powyższych wezwani zo-stali najzdolniejsi w fachu swoim Majstrowie.

— Wczoraj w Teatrze Rozmaitości wznowiono kome-dję *Fredry Pan Geldhab* P. Zółkowski przedsta-wiał owego panoszącego się dorobkiewicza i przedsta-wiał nie pojedynczą jakąś postać, tego lub owego, lecz cały rodzaj tych ichmościów co z niczego szczęśliwemi spekulacjami wyrosłszy, pną się między Panów, dumni nie z antenatów, lecz ze swego złota, uniżeni dla tych, których chcą sobie zjednać, pogardliwi dla tych, z któ-remi bratali się wczoraj, a których jutro może znać nie będą. Nasz genialny Artysta uchwycił ten typ doskonałe. Pani *Ostrowska* rolę *Flory* pojęła i oddała wybornie, deklamacja jej i gra wszędzie była odpo-wiednia. Jakkolwiek ta rola z natury przesadna, ła-two zkarykaturowaną być może, jednak Pani *Ostrowska* szczęśliwie zbytniej śmieszności ustrzedz się zdołała. Młoda ta Artystka każdą rolę starannie obmyśla i wy-twarza, pracę tę znać w każdym jej wystąpieniu, a przy talencie jaki posiada świetniejszej pewną być

może przyszłości. P. Stolpe w roli *Xęcia*. P. Trapszo w roli *Majora*, P. Chomiński w roli *Lisiewicza*, a Pau Piasecki *Ludomira*, nic nie pozostawiali do życzenia i wszyscy zaszłyli na gorące oklaski, jakich im nie szczędzono. P. Trapszo nadto po pierwszej scenie z P. Żółkowskim został wywołany. Wdzięczność się należy reżyserji za wznowienie tego dzieła znakomitego naszego Pisarza; teraz kolei na *Przyjaciół* idzie.

— *Straszny Dwór* jeden liść jeszcze dodał do wienca zasług Moniuszki. *Halka*, *Hrabina*, *Jawnuta*, *Flis*, *Verbum nobile* opery, *Milda*, Kantata mitologiczna, *Widziadła* (Dziady) poemat liryczny, *Bajka* uwertura, sześć śpiewników, zbiór polonezów i mnóstwo pieśni osobno wydanych, kilka Mszy; oto dzieła naszego kompozytora, które mu niespożyta sławę nietylko między rodakami, ale i zagranicą zjednały. Partytura *Halki* znana jest w Paryżu, a w Petersburgu i Pradze zamierzają nawet wystawić te operę. Wszystkie dzieła Moniuszki obok znakomych zalet harmonji, mają dla nas tę jeszcze wyższość, iż są osnute na tle krajowem. Nasz kompozytor wniknął w głąb ducha ludu, przejął się myślą jego i umiał podsłuchać owe wdzięczne nuty piosenek sielskich, co brzmią w chatach wiejskich i po zielonych dąbrowach. Nie ograniczał się on wszakże tylko na pochwyceniu owych rodzinnych dźwięków i oprawieniu ich w cudne ramy bogatej harmonji, umie on także z własnej myśli wysnuć wniosłe i do żywego przejmujące melodie. Głęboka nauka, obok żywej i płodnej wyobraźni, cechują wszystkie utwory Moniuszki, które odznaczają się nietylko wdziękiem pieśni, ale i świetnością kolorytu, przy doborowej instrumentacji w rzeczach orkiestrowych. Dla ucha rozpieszczonego na Włoskich operach, gdzie solowe partje i finały aktów są wszystkim, a chóry i część orkiestrowa podrzędne zajmują stanowisko, opery Moniuszki nowem są zjawiskiem bo w każdej z nich części wielogłosowe i chóry nader starannie opracowane a tak różnorodnie i bogate w melodie przeważają. Czasem słuchacz znużony jest zbytkiem tej melodji, olśniony jej świetnością, czasem zateśchni za pojedynczym głosem śpiewaka lub śpiewaczki, ale pamiętać powinien że Włosi a mianowicie późniejsi kompozytorowie pisali najczęściej opery dla tej lub dla owej śpiewaczki, napisali kilka namiętnych arii, dodali stereotypowe zakończenie, i śpiewaczka i opera objęły świat cały. P. Moniuszko ostatnią Operę swoją poświęcił dwom Przyjaciółom, dwom Artystom którzy oddawna jaśnieją na scenie naszej, PP. Dobrskiemu i Troszlowi; ale pisał ją dla siebie, dla nas, idąc tylko za popędem własnego natchnienia. *Halka* najpierwsza z Oper jego, najulubieńsze jego dzieło, wkrótce bo od dziś za tydzień po raz *Setny* wystawioną będzie. Zapewniła ona swemu twórcy, sławę, ale tylko sławę; gdzie indziej kilkanaście przedstawień daje kompozytorom majątek, sprawiedliwie zatem Dyrekcja Teatrów oceniając zasługę P. Moniuszki, dochód z owego Jubileuszowego przedstawienia ofiarowała mu, niewątpliwy że i Publiczność poczuje się do obowiązku względem tego, któremu tyle błogich chwil zawdzięcza.

— Widzieliśmy niedawno w Zakładzie fotograficznym P. Fajansa, śliczny widok w dużym formacie Krakowskiego-Przedmieścia, koło Resursy obywatel-

skiej, szczególnież też perspektywa zweźającej się ulicy wybornie zachowaną została. Tamże wykonane już zostały grupa artystek w „10 Córach” występujących, oraz pojedyncze ich portrety w formie biletów wzytowych. W tymże zakładzie zdjęte zostały także fotografie znakomitego Artysty P. Dawisona, odznaczające się podobieństwem i starannością wykończenia.

— Jutro ostatnie nadzwyczajne przedstawienie Pana Blondina; które zacznie się o godzinie w pół do 5ej. W przyszłą Niedzielę ma dać pierwsze przedstawienie w Berlinie.

— *Kochany Wawrzyńcze mój!* — Pytasz mnie w ostatnim liście o moją magnifikę i o Janka mego. Lepiej byś się nie pytał i nierozdzierał już i tak ciężko zbolełego serca. Wszystkiego narobił Blondin, (te przekłete blondyny zawsze muszą między małżeństwo się wcisnąć, już to w charakterze kuzynków już to linochodów). Nie chcę źle życzyć dzisiejszemu Blondinowi, bo on już i tak na ślizgim stoi fundamencie, a tem bardziej żal by mi było owego perdykauzy co na grzbiecie jego zasiada. Ale przystępując do rzeczy, wiedzieć ci trzeba, że moja jejmość ani słyszcć chciała o wyprawieniu się do Mokotowa omnibusem a koniecznie obstawała przy opłaceniu 3ch rubli 25ciu kopiejek za prawo skierowania swego nosa ku wyniesionej linie, rozparłszy się w najętej za drugie trzy ruble doróżce. Próżno jej przedstawiałem, że nasza kamienica nie przynosi na dzień tyle dochodu, chociaż moim najdroższym lokatorem podniosłem komorne o półtora raza wyżej niż przed laty kilku. Nic to niepomogło, przemawiałem do jej serca, chciałem przemówić do rozumu, rozplakała się! — O słusznie powiedział Szekspir, że „gdyby łyzy kobiety mogły zapładniać ziemię, z każdej łyzy wąż by się ulągł”, Rad, nierad, musiałem nająć doróżkę, i to *porządną*, bez drzwiczek, gwoli snadniejszego rozpuszczenia ogonów mojej połowicy i Ewusi. Powiedz o tem Pafnucemu, niech się jako nowozenciem nie ludzi: będzie, będzie płacił za blondynów i brunetów i przekona się, że z owej jego „Mon ange”, zrobi się istna za lat parę bisurmanka, co za nic w świecie w *Obnibus* nie wsiądzie, a będzie chciała jeździć Wagnerówką, bodajby mąż bez skarpetek chodził. — Ściskam cię serdecznie.

Bonifacy D...

— Podróźni nasi powoli wracają już z zagranicy z wycieczek bądź dla zdrowia bądź dla przyjemności przedsięwziętych. Obok tych celów jest jeszcze inny, robienie sprawunków, każdy bowiem zaopatruje się w różne przedmioty do ubioru i wygody służące, albo też drobiazgi i zbyteczki, które jakkolwiek niby to tanie, ale razem wzięte porządnią rubrykę w wydatkach podróży stanowią. Damy szczególnież powracają z kufkami i torbami pełnymi owych sprawunków a zato z pustymi kieszeniami. Gdy się jednak kufry wypakują i owe kupna porządkują, po szczegółowem ich obejrzeniu i ocenieniu przez wszystkie krewne i przyjaciółki, najczęściej wypada, że to jest w złym gatunku, a tamto źle zrobione, owo zaś źle drogo kupione. Ten sam rezultat wyprawy po suknie, kapelusze, płaszczyki i t. p. corocznie się powtarza, a pomimo tego liczba przywożonych co rok kufków nie zmniejsza się, i sprawunki podczas pobytu za granicą stanowią ulubione za-

jęcie Pań naszych. Nie przeczymy, że niektóre towary wełniane, lniane, hafty, koronki, różne drobiazgi galanteryjne są tańsze za granicą, niż u nas, ale jak doliczymy to co na innych towarach nadpłacimy wyżej niż w kraju, stratę na pieniądzach, stratę czasu na bieganie za owemi sprawunkami w nieznanym mieście, koszt przewoźników, fiaków, wydatki hotelowe, stratę wreszcie na niedokładnej pospiesznej robocie, lub złym gatunku, pokaże się, że za te same pieniądze lepszego towaru bardziej wykwiutego wyboru, można dostać w naszych sklepach bez pospiechu, bez rwetesu i to nie wydając od razu tak znacznej sumy. Odwołujemy się do naszych pięknych czytelniczek, czy gdziekolwiek w Niemczech, w największych magazynach znajdują taki dobór wytwornych towarów jak u nas. Przerzucić trzeba 50 sztuk nim się znajdzie dwie takie suknie jakie u nas w 10 sztukach będą. Nasi PP. Kupcy nieszczęśliwie trudów za nim wybiorą towar w najcelniejszych magazynach i fabrykach, dostają go taniej jak zwyczajni nabywcy, nie wiele więcej zatem od zagranicznych kupców doliczają procentów, a za to dają towar doskonały. Zamiast przeto dawać obcym zarabiać i grosz wywozić za granicę, godziłoby się wspierać krajowy handel i przemysł.

— Kasztany od niedawna opadają; dziatwa po ogrodach i aleach ma z tego powodu rozrywkę; ogrodnicy zbierają je na nasienie, sprzedają na krochmal lub wreszcie na pokarm dla bydła, które nim na ten cel będą użyte, winny mieć odebraną gorycz i garbnik przez sparzenie wodą wrzącą. Bydło i owce jedzą chętnie kasztany pokruszone, dając dużo po nich mleka; trzoda i drób wypasa się w krótkim czasie doskonale. Xiądz Remigjusz Ładowski, w dziele swoim z r. 1783 pisze: iż z owocu tego robiono olej, do palenia lamp żdatny.

— Walny Jarmark jesienny w mieście Przedborzu, Powiecie Opoczyńskim, Gubernji Radomskiej, nad rzeką Pilicą, w bliźkości kolei żelaznej i Radomska położonem, rozpocznie się w pierwszy Poniedziałek po Świąt JADWIDZE, czyli dnia 4 (16), Października r. b.

— W dniu onegdajszym, w domu pod Nrem 425 przy ulicy Krakowskiej-Przedmieście, mechanik z fabryki żelaznej Swierczewski, ciągnąc wraz z innymi robotnikami płyt żelazny ważący około 10 pudów na pierwsze piętro, gdy takowy oberwał się i upadł na niego, uległ złamaniu nogi i mocnemu stłuczeniu boku lewego; po udzieleniu mu natychmiast pomocy lekarskiej na dalszą kurację do Szpitala Śgo ROCHA odesłany został. (Gaz. Polic.)

— Antoni Kraszewski, Nauczyciel tańca, rozpoczyna lekcje z dniem 2gim Października r. b., w lokalu przy ulicy Brackiej pod Nrem 1585/6. (15,488)

— Zgubiony dziś klucz w Saskim Ogrodzie, odebrać można w Drukarni Kurjera Warszawskiego.

— Z Bern (w Szwajcarii), piszą pod d. 10 b. m., że na wierzchołku góry Śgo TEODULA założono stację meteorologiczną, w której osiadają na cały rok bracia Platterowie dla czynienia obserwacji, co zapewne nie jest małą rzeczą, bo wierzchołek ten trzyma 11,367 stóp wysokości. Dotychczas nikt jeszcze w Europie nieprzemieszkał całego roku na takiej wysokości.

Mieszkanie Obserwatorów leży o 3,300 stóp wyżej, niż wielka góra Śgo BERNARDA i składa się z jednej chaty przeznaczonej dotąd na schronienie dla podróżujących w lecie. Teraz porobiono w niej takie naprawy, iżby i w zimie mieszkała być mogła. Ale pomimo, że nawieziono tam dużo żywności i paliwa, trudno będzie zabezpieczyć się od zimna w tamtej strefie.

— U wód w Kołobrzegu w r. b., wiele bardzo rodzin było z W. X. Poznańskiego.

Wiadomości Zagraniczne.

ANGLJA. Londyn 27go Września. — Otrzymało tu wiadomość z Melbourne datowaną 26go z. m. Jenerał Cameron, dotychczasowy dowódzca wojsk w Nowej Irlandji, wraca do Anglii. William Thompsona przywódzca krajowców przesłał Królowej memorjał, w którym prosi o wyznaczenie komisji, mającej zbadać zażalenia Maorisów. Krajowcy jak dawniej tak i teraz popełniają liczne morderstwa. — Po bliższych objaśnieniach okazało się, że rozpuszczona w Liverpool wiadomość o ukazaniu się na morzu uzbrojonego okrętu pod flagą Irlandzką, była zmyślona.

(N. Pr. Ztg.)

FRANCJA. Paryż, 25 Września. — Pomimo noty zaprzeczającej w „Monitorze” nadzieje co do reform nie ustają, jakkolwiek opinja publiczna nie zachodzi już tak daleko w swych oczekiwaniach jak poprzednio. Na takowe usposobienie wpływa okoliczność, że Radca Stanu Vuitry, w memorjale wygotowanym na rozkaz Cesarza oświadcza się na korzyść decentralizacji w administracji i że Hr. Persigny ze swej strony przemawia na korzyść reform, w szeregu listów pisanych do Cesarza w rozmaitych kwestjach. Wreszcie podobno i P. Emil Ollivier na żądanie Monarchy miał wypracować memorjał o położeniu kraju, który Cesarz z ciekawością i zajęciem odczytał. — Z Biarritz piszą, że Poseł Pruski, Hr. Goltz doznaje tam nader uprzejmego przyjęcia od JJ. CC. Mosci, z czego wnoszą, że panuje w obecnej chwili przyjaźniejsze usposobienie dla Prus jak dla Austrii. — Pan Veillot zaprzecza wieści jakoby zamierzał w Belgji założyć dziennik. We Francji starał się on o to już trzykrotnie, ale mu zawsze odmówiono pozwolenia. — „Patrie” zapewnia, że w Biarritz podpisanym został układ w przedmiocie ukonstytuowania banku Meksykańskiego, pomiędzy P. Pinard Prezesem kantoru eskontowego a delegowanymi finansowej komisji Meksykańskiej. Układ ten ma być ratyfikowany przez Cesarza Maksymiljana. — Krąży wieść że Cesarzowa w dniu 5 Października zrobi znowu wycieczkę do Hiszpanji i wróci morzem Śródziemnem do Marsylji i Tuluonu. Cesarz około tego czasu przybędzie do St. Cloud. — Dzienniki oddają należne pochwały młodemu lekarzom i uczniom medycyny z Montpellier, za poświęcenie z jakim niosą pomoc dotkniętym cholerą na południu Francji. — Epidemja okazała się w Saint Giller, depart. Gard. — Młoda Matzonka poddesłanego Marszałka Canrobert powiła córkę w zamku Rilleu. (Ind. Bel.)

PORTUGAJA. — Dziennik Lizboński „Diario” donosi, że chrzest młodego Księcia Portugalskiego odbędzie się 27go b. m. Po chrzcie Król uda się w podróż na okręcie „Mandello” eskortowanym przez du-

że korwety Sa da Bandeira i Leyres. Zapewniają że Monarcha zamierza udać się najprzód do Włoch, a następnie do Francji. (Schl. Ztg.)

WŁOCHY.— Dnia 25go b. m. odbył się w Rzymie Konsystorz tajny. Papiież odczytał allokucję i przekonizował szesnastu Biskupów, a mianowicie czterech dla Hiszpanji, po jednym dla Belgji, Anglji i Irlandji a resztę dla innych krajów. Mianowano także ośmiu Prałatów „in partibus infidelium”.— W Rzymie panuje przekonanie, że wojska Francuzkie nie będą odwołane. — Znany Kardynał Andrea przebywający w Neapolu przesłał do jednego z dzienników list wraz z pewnego rodzaju dokumentem w którym składa wyznanie wiary na korzyść jedności Włoch, wraz z Wenecją, oraz na korzyść Konwencji z 15go Września w tym duchu, w jakim takowa jest przez Francję pojmwana. (Schl. Ztg.)

Ostatnie Wiadomości.

Podróż P. Bismarck, tylekroć zapowiadana i zaprzeczana, zdaje się przyjdzie do skutku. — *Kreutz-Ztg* Berlińska z 28go b. m. zapewnia, że Hrabia w Sobotę, to jest dziś uda się w podróż, i najprzód skieruje się do Paryża. — Cholera ukazała się w Altenburgu, jak donosi *Dresdner-Jour*; z 28go b. m. Dr Walther wysłany na miejsce, sprawdził zjawienie się cholery, nie jest to jednak zbyt silna epidemja, a w ostatnich dniach stanowczo zmniejszać się zaczęła. — Ambasador Austrjacki w Rzymie, Baron Bach, podał się do dymisji. Jako następcę jego wymieniają Barona Hübner.

Konsystorz odbył się w Rzymie 26go b. m. PAPIEŻ mówił na konsystorzu o sektach w ogólności, a potępiał szczególniej wolno-mularstwo. (Schl. Ztg.)

— **ROZMAITOŚCI.** Arabowie w pustyni Sahary dzielą *dromadery* na 10 klas. Pospolity *wielbłąd* przechodzi od wschodu do zachodu słońca jedną daną stację; *dromader* zaś, czyli *mehari* jeżeli przebiega w ciągu dnia dwie stacje, nazywa się u nich *theni*; jeżeli 3, *thelati*; 4ry, *arba*; 5, *chemasi*; 6, *sedasi*; 7, *seba*; 8, *theman*; 9, *tesai*; 10, *aszari*. Arabowie nowo-narodzonego *mehari* zakopują po szyję w piasek, a to celem, aby golenie pod ciężarem ciała nieskrzywdziło się; przez ten czas karmią go masłem, a dopiero po 14stu dniach dają mu ssać matkę. Niedługo potem zaczynają się dla młodego *mehari* nowe próby, a mianowicie: zakładanie popregi i przewleczenie przez nozdrza kółka, które ma służyć do kierowania go. *Mehari* oprócz tego winien doskonale poznać wszelkie zwroty, jakie od niego żądane być mogą, a jeżeli Pan jego, ranny w czasie boju na ziemię upada, *mehari* zginając kolana poddaje mu grzbiet swój dla ułatwienia acieczki. Nic dziwnego, że takie zwierzę drogo jest cenione, tak jak u nas koń, albo pies myśliwski, który nieocenione Panu swemu świadczy usługi. — W Fort-Hamilton, pisze *Kurjer Stanów Zjednoczonych*, czyniono próbę z olbrzymiem działem Rodmana, którego otwór 20 cali wynosi, i próba adala się zupełnie. Do nabicia działa użyto 50 funtów prochu i bombę 1,000 funtów ważącą i do czynności tej potrzeba było pół godziny czasu. Ponieważ linja strzału szła pochyło, przeto pocisk uderzył w wodę na ćwierć mili Angielskiej i kilkokrotnie się odbił. Do drugiego naboju użyto dwa razy więcej prochu i kulę 1,080 fun-

tów ważącą. Tej wielkości kuli niebyło dotychczas i z trudnością dokonano nabicia. Wyrzeczony pocisk z ogłuszającym hukiem padł o pół czwartej mili Angielskiej. Działo to bez ławety, waży 116,497 funtów, ma długości 24 stóp, do zwyczajnego naboju potrzeba 100 funtów prochu, a średnia waga pocisku wynosi 1,000 funtów. — Panna *Dervieux*, znana za czasów Ludwika XVIgo, słynna była z dowcipu i piękności. Jeden z jej wielbicieli, którego odrzuciła, rzucił jej się do nóg, błagając choć o odrobinę miłości: „Udziel mi Pani tej jałmużny!” „Niepodobna Panie, mam swoich biednych.”

Monogram (odkryty).

Coś u mego Pana Jana,
Dzisiaj *ton* wielkiego Pana,
Lecz choć z szykiem się ubiera.
To mu zbladła, żółkła cera,
Ledwie łązi o swej mocy,
Bo wciąż w karty grywa w *noocy*,
Bo do domu *rano* wraca,
Przez co sobie życie skraca,
A gdy w dzień się usnąć stara,
To go dusi jakaś *mar*,
Oj! przepadnij podła karto,
Żyć dla ciebie czy to *warto!*
Bo jak skończy się w przyszłości?...
W kluby wezmą jegomości...
I o zbrodni *mies*tychana,
W miejscu *węgra* i *szamp*ana,
Doktor przez sąd swój *dziwaczny*,
Tran pić każe.. a nie smaczny!!
(Zesłał Zadanie: *Oset*.)

Wiadomości Literackie.

— **Przegląd Katolicki**, Ner 35, wyszedł z druku i zawiera: Xiądz Piotr-Franciszek-Xawery de Ram; Cywilizacja Chrystjanizmu (dalszy ciąg); Korrespondencja (d. c.); z Frejburga; Kronika.

— **Gazeta Rolnicza**, Ner 37, wyszedł z druku i zawiera: Od Redakcji: o wychodzeniu **Gazety Rolniczej** w Kwartale IV-tym 1865 r.; O użyciu kości na nawóz, (dalszy ciąg), przez A. Engelhardta; O kotelnicy u owiec, (dalszy ciąg) przez Zygmunta Małachowskiego; Pług do wykopywania Ziemiaków, (z 2ma rycinami); Aforyzmy gospodarskie (dalszy ciąg); Korrespondencje gospodarskie: Z Galicji, przez Juliana Starkla; z Karlsbadu, przez Antoniego Posaja; Kronika rolnicza (dalszy ciąg), przez Zygmunta Gawareckiego; Nowiny i ogłoszenia gospodarskie.

— **Tygodnik Ilustrowany**, Ner 314, wyszedł z druku i zawiera: Karol Mikuli (z drzewor.); Kronika tygodniowa; Przegląd polityki zagranicznej; Pamiętniki starającego się, powieść, (dalszy ciąg), z 6ma drzeworytami; Moja modlitwa, poezja; Typy i postacie ludowe z (2ma drzeworytami); Zadanie konikowe; Rebus; Przegląd piśmienniczy; Korrespondencja Tygodnika Ilustrowanego: Trojan; Poezja; Wystąpienie Bogumiła Dawisona w Teatrze Wielkim na korzyść pogorzalców.

— **Kłosy**, Ner 13, wyszedł z druku i zawiera: Józef Nowakowski, jako kompozytor muzyczny, przez Wład. Wiślickiego; Czego ty smutna z Tenysson, przekład Marij Ilnickiej; Żeliga, powieść J. I. Kraszewskiego (dokończenie); Dante Allighieri i jego ilustrator Gustaw Doré, przez F. H. L.; Do „Kłosów” przez Janka Korabieca; Przegląd literatury angielskiej, literatura dramatyczna (ciąg dalszy); Pielgrzymki Czajld Harolda, poemat Lorda Byrona przekład Fryderyka Krauza (ciąg dalszy); Przegląd teatralny przez F. H. L.; Od Redakcji: Ryciny: Portret Józefa Nowakowskiego, przez Tegazzo; Wejście do Piekiel i Charon; Ilustracje do Boskiej Komedji Dantego, przez Gustawa Doré; Na polowaniu, Szkic humorystyczny, Franciszka Kostrzewskiego.

Bazar, Nr. 13ty wyszedł z druku i zawiera: Od Redakcji: Człowiek nawidzony, powieść z Angielskiego Karola

Przyjechali do Warszawy:

Bachowiecki Wład: Ob: z Siedlec nr 634; Górski Ign: dym: Pułkownik z Petersburga nr 625; Krasziński Adam Hr: z Radziejowic nr 613; Skarzyński Alex: Ob: z Kutna nr 613.

Wyjechali: Burmistrz Michał Radea Stanu do Wilna; Pomarnacki Stan: Ob: do Plocka; Sadowski Kaz: Ob: do Biejkowa; Szydłowski Ant: Ob: do Werbkowic

Przyjechali koleją żelazną: Bloch Jan Bankier z Berlina nr 1867; Grabowski Zygm: Urzędnik z Szczawnicy nr 670; Korzybski Zdzisław Profesor Szkoły Głównej z Wiednia nr 1565; Krukowski Jan dym: Pułkownik z Poznania nr 1108; Lutosławski Fran: Ob: z Gdańska nr 1580; Luszczewski Ign: Ob: z Gdańska nr 585.

Wyjechali koleją żelazną: Krasziński Karol Ob: do Niemiec; Lubowski Edw: Doktor do Krakowa; Sroczyński And: Ob: do Krakowa; Wąsowicz Dunin Bolesław Pułkownik Wojsk Austrjackich do Krakowa.

DONIESIENIA

Nauczyciel Tańców Salonowych PIOTR ŚLIZYŃSKI,

podaje do wiadomości publicznej, że wyucza 6ciu Tańców najpotrzebniejszych, w dwudziestu kilku lekcyjach. Osoby które wcale nie tańczyły i nigdy się nie uczyły i to do lat 50ciu wieku, z zastosowaniem nauki do każdego wieku osoby. Kto sobie życzy korzystać z takowej nauki, zgłosić się zechce pod Ner 59, przy ulicy Stare-Miasto, trzeci dom od rogu Krzywego-Koła, na 1m piętrze od tyłu. (954).

Skradzione zostały 1 bilet na **nową pożyczkę** premią z roku 1865, za Nrem 12,938, Serja 44; oraz **List Zastawny** Lit: C, na rs. 150 z kuponami Nr 52,571. — Ktoby dostrzegł takowe, raczy za wynagrodzeniem stosownem zawiadomić o tem Redakcję Kurjera Warszawskiego. — Nadmieniam się, że ostrzeżenia gdzie należy, poczynione zostały. (15,563.)

Z powodu zwinąć się mającej **DYSTRYBUCJI** i Norymberszczyzny są do sprzedania **SZAFY** oszklone, **KONTOAR**, **KOMODA**, **SERWANTKA**, **ZNAKI** i inne przedmioty do tegoż należące, oraz jest do zbycia za cenę niżej kosztu towar Galanteryjny i Norymberski, razem lub częściowo. Wiadomość w Dystrybucji ulica Bednarska Nr 2676. (15,489.)

W Gubernji Lubeiskiej 10 mil od Warszawy po szosie jest do sprzedania

Majątek Ziemski,

wiók 50 rozległy, za gotówkę lub zamian na Plac lub Dom w Warszawie, aby z hypoteką nieobciążoną żadnym długiem prywatnym. Bliższą wiadomość powziąć można przy ulicy Chłodnej Nr 902. Mieszkania Nr 6. (15,152.)

DZIERŻAWA

Młyn wodny o dwóch gankach, z dodaniem 58 mórg gruntu, jest do wydzierżawienia na lat 6 lub mniej, w Dobrach Węgliszynie, położonego dwie mile od Jędrzejowa, cztery od K elc. — Ktoby życzył powziąć wiadomość bliższą, zechce się zgłosić do Handlu Antoniego Stepkowskiego pod Ner 473c, lub na miejscu. (15,520.)

Wyżetek angielski czarny,

nóżki podpalane, uszy długie, miejscami sierść wylazła, zginął we Wtorek. — Ktoby o nim posiadał wiadomość, zechce odprowadzić lub dać znać pod Nr 334 przy ulicy Nowe Miasto, do Rekawicznika, za nagrodą. (15,582.)

— **Uśmiech**, Polka Józefa Marini, ułożona na fortepjan, wyszła z druku nakładem Księgarni i Składu Nót Józefa Kaufmanna, Krakow-Przedmieście Ner 442; cena złp: 1.

OSTRYGI Ostendzkie świeże, codziennie nadchodzą do Handlu Win i Delikatesów **Antoniego Stepkowskiego**. Tenże Handel otrzymał **ZÓLWIE** żywe **Francuskie**. (Nr 15067).

Teatr Wielki. Dziś, *Dziesięć Cór na wydaniu*. — *Zaślubiny Joasi*. — *Wesele w Ojcowie*. — Jutro, *Straszny Dwór*.

Teatr Rezmaltosel. — Jutro, *Pan Goldhab*. — *Janek z pod Ojcową*.

Ceny targowe głównych artykułów żywności. — Średnie ceny żywności w dniu wczorajszym na Targach Warszawskich były następujące: Co do nabiału: Masła świeżego funt złp: 2; solonego złp: 1 gr: 24; Smiertany kwarta złp: 1 gr: 20; Ser krowi gr: 24; Twaróg gr: 15; Jaj kopa złp: 4 gr: 12. — Co do drobiu: Kurczę spore złp: 1 gr: 15; Kurczę średnie złp: 1 gr: 6; Kaczka złp: 2; Gęś złp: 6; Prosię średnie złp: 5. — Co do ogrodowizny: Wązka Buraków gr: 3; Marchwi gr: 4; Kalarepy gr: 7; Pietruszki gr: 15; Chrzanu gr: 8; Kapusty zwyczajnej główka gr: 4; włoskiej gr: 7; Kalafor gr: 12; Pomidorów kopa złp: 3 gr: 10; Ogórków kopa złp: 2; Korniszonów koszyczek złp: 3; Cebuli garniec gr: 24; Kartofli garniec gr: 7; Grochu szablastego kwarta złp: 12. Co do ryb: Szezapaka funt złp: 1 gr: 20; Lina złp: 1 gr: 6; Karpia złp: 1 gr: 6; Karasia złp: 1 gr: 10; Jesiotra złp: 1 gr: 10. — Co do owoców: Cena owoców taka jak weszły tydzień. Winogron dosyć jest postraganach po złp: 1 gr: 15 za funt; jest to jednak produkt zagraniczny; bowiem Winogrona z tutejszych ogrodów jeszcze nie są przedmiotem handlu. Grzybów prawdziwych było bardzo mało, a Rydzów prawie wcale. Borówek garniec złp: 2.

Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 29 b. m. płacono: Za korzec pszenicy od rs. 7 kop. — do rs. 7 k. 80; żyta od rs. 4 k. — do rs. 4 k. 50; owsa od rs. 1 k. 72½ do rs. 1 k. 95; gryki od rs. 3 k. 15 do rs. 3 k. 60; kartofli od rs. — k. 90 do rs. 1 k. 5.

Okowity próby 10, płacono dnia 28 b. m., za wiadro od rs. 2 k. 72½ do rs. 2 k. 79¼; za garniec od rs. — k. 89, do rs. — k. 91½.

Kasno Giełdy Warszawskiej. — Dnia 29 Września r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu, żądają rs 86 k. 1¼, dają rs. — kop. —; za listy zastawne 3go okru oprócz kup: za 15 rs. żądają rs. 12 kop. 88⅞, dają rs. 12 kop. 83⅞; za nową Rossyjską pożyczkę premią z roku 1865 (oprócz kup): oryg: żądają rs 113 k. —, dają rs. 112 k. 50; Metaliki Lutowe żądają rs. 100 k. 67, dają rs. 100 kopiejek 33; Metaliki Sierpniowe — żądają rs. 100 kopiejek 50, dają rs. 100 kop. 23; za bilety Banku Cesarstwa, oprócz kuponu, żądają rs. 92 k. 25, dają rs. — kop. —; za akcje drogi żelaznej Warszawsko Bydg: po rubli sr. 100, żądają rs. 73 k. —, dają rs. 72 k. 50; za akcje drogi żelaznej W. za sztukę żądają rs. 78 k. —, dają rs. — k. —; za akcje Głow: Tow: Rossyjsk: drog żelaznych żądają rs. — k. —, dają rs. 123 k. 33; za akcje kolei żelaznej Warszawsko-Terespolskiej żądają rs. 100 kop. 75, dają rs. — k. —; za Obligacje cząstkowe z r. 1835 po złp. 500, dają rs. 102 k. 75; za certyfikaty Banku na oblig: cząst: lit: A. po Złp. 300 dają rs. 51 k. 75; lit: B. po Złp. 200 bez kuponu, dają rs. 27 k. — (z kuponami dają rubli srebrnych 33 kop. 75); za dowody Komis: Centr: Likwid: dają rubli srebrnych 6 kopiejek 16; za Pożyczkę Ros: 5ta z r. 1854 oprócz kuponu, żądają rs. 90 k. 18⅞, dają rs. — k. —; za oblig: Głow: Tow: Ros: drog żelaz: po fran: 2,000, żądają rs. —, dają rs. 92 k. 75. — Pół imperjały rossyjskie płacono rs. 6 k. 29. Dukaty hol. nowe płacono rs. 3 kop. 63. — Wartość kuponu bieżącego od oblig: Ros: r. 1 kop. 98⅞; od listów zastawnych kop 16⅞; od 5tej Pożyczki Rossyjskiej z r. 1854 rs. 2 kop. 31⅞.